

tigt at sikre, at alle har adgang til at benytte sig af den moderne computerteknologi, har mulighed for at bruge internettet, og gang på gang ser vi også myndighederne stille krav til danskerne om, at de skal bruge internettet, hvis de vil kommunikere med det offentlige. Det sidste eksempel er jo, at hvis de arbejdsløse ikke en gang om ugen går ind på en bestemt side i forbindelse med deres jobsøgning, så risikerer de at tabe retten til dagpenge.

Men så er der et argument tilbage for at have en særlig licens, og det er argumentet om Danmarks Radios uafhængighed, fordi, som man siger, hvis man ikke havde licensen, så ville Danmarks Radios økonomi være afhængig af de årlige finanslovforhandlinger, og hvor galt ville det så ikke gå, hvor meget ville regeringen, partierne, ministrene, Dansk Folkepartis ordførere på forskellige områder så ikke blande sig i Danmarks Radios drift, og hvor meget vil man så ikke i finanslovforhandlingerne tage Danmarks Radio som gidsel?

Til det er at sige, at dette beslutningsforslag vil betyde, at man vil få en 5-årig aftale om Danmarks Radios økonomi, som ikke kan røres. Det skal selvfølgelig sikres også lovgivningsmæssigt at man gør det, og det vil betyde, at man vil få præcis den samme trykthed og sikkerhed med hensyn til politisk indblanding i Danmarks Radio, som man har i dag.

Det er rigtigt nok, at hvis vores forslag blev vedtaget, så kunne det føre til, at drøftelserne af Danmarks Radios økonomi og de restriktioner, som politikerne allerede i dag lægger på Danmarks Radios programvirksomhed, ville komme til at foregå for åbne døre her i Folketingssalen i stedet for bag lukkede døre i en forligskreds. Men jeg er nu ikke sikker på – og i Enhedslisten er vi ikke sikre på – at det at disse diskussioner ville foregå i offentlighed ville være skadeligt for Danmarks Radios uafhængighed, og det ville også betyde, at vi måske på et tidligere tidspunkt kunne få en mere grundig diskussion af, hvilke krav der er rimelige og fornuftige at stille til en public service-kontrakt.

Realiteten er jo, at de samme partier, som afviser dette forslag med henvisning til Danmarks Radios uafhængighed, er de partier, som har lavet et medieforlig, som har lavet den mest detaljerede public service-kontrakt, der nogen sinde er lavet med meget præcise beskrivelser for Danmarks Radio. Så det er altså kun i nogle tilfælde, man bruger Danmarks Radio som argumentet.

Så det synspunkt om, at et licenssystem skulle være bedre til at sikre Danmarks Radios uafhængighed end det synspunkt, vi har fremlagt her, er altså meget tyndbenet. Og stillet over for de konsekvenser, vi har i licenssystemet, med, at det er asocialt, at det er teknologifjendsk, fører også til, at Danmarks Radio tvinges til at genere borgerne ved henvendelser, som de opfatter som meget ubehagelige, f.eks. at borgerne på tro og love skal skrive under på, at de ikke har fjernsyn – på tro og love. Man får at vide, at hvis man ikke har anmeldt, at man har tv, så har man nok begået en fejl, det kan vist ikke passe. Man anklager altså indirekte borgeren for at tale usandt og siger, at borgeren kan blive fri for den slags henvendelser fremover ved at underskrive en tro og love-erklæring. Og det er f.eks. også, når borgerne af Danmarks Radio afkræves en forklaring på de relationer, de har til de mennesker, de deler lejlighed med, og det er af en karakter, som f.eks. handler om, hvorvidt der nu er tale om parforhold, så der er tale om én husstand, eller det er et andet forhold, som gør, at det er to husstande, så man skal betale dobbelt licens.

Det her medvirker til at sætte Danmarks Radio i et dårligt lys, og det gør det kun, fordi politikerne ikke er villige til at træffe de rette beslutninger, for hvis det er sådan, at man ønsker at etablere et modsætningsforhold og et ubehag hos befolkningen over for Danmarks Radio, så er det nuværende licenssystem særdeles velegnet til det, men det synes Enhedslisten faktisk ikke at der er nogen fornuftig grund til.

Så vores konklusion er, at vores forslag udmærker sig ved at være socialt afbalanceret, fremtidssikret og præget af, at det bliver politikerne, der tager ansvaret for Danmarks Radios økonomi, ansvaret for opkrævning af pengene til Danmarks Radio, sådan at det ikke opfattes, som om det er Danmarks Radio, der er ude og hente nogle penge hos borgerne. Og samtidig med det sikrer vi altså også med det her forslag Danmarks Radios uafhængighed i den udstrækning, det overhovedet er muligt i dette Folketing og med den regering, vi har i dag.

Så jeg vil nu igen appellere til, at de partier, der mener, at vi ikke skal være teknologifjendske, at vi skal sikre socialt afbalancerede løsninger og vi skal sikre Danmarks Radios uafhængighed, igen overvejer, hvordan de forholder sig til vores forslag.

Formanden:
Ja tak.